

عنوان مقاله:

تحلیلی بر اهمیت صبر از دیدگاه مولوی

محل انتشار:

سومین همایش متن پژوهی ادبی (نگاهی تازه به آثار مولانا) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عباسعلی وفایی - عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی و استاد مدعو موسسه آموزش عالی دانشستان ساوه

زهره توکلی - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی دانشستان ساوه

خلاصه مقاله:

اخلاق و فضیلت اخلاقی که کمال و سعادت انسان به آن بستگی دارد، مهم ترین و اساسی ترین مساله ی بشریت از آغاز خلقت تا به امروز است و در ادیان و آثار نویسندگان شرقی و غربی قبل از اسلام و بعد از آن به آن پرداخته شده است. مولوی با آراسته کردن خود به اخلاق حسنه و با شناخت فطرت انسانها به نصیحت و پند و اندرزها مخاطبان پرداخته است. این شاعر بزرگ وارسته با ایجاد سنخیت بین روح و روان و بیانات و رفتارهایش توانسته، قلب انسانها را نرم کند و آنان را با خود همگام نموده، با پروردگارشان پیوند دهد. روش تربیتی وی مستقیم همراه با پذیرش و احترام به انسانیتانسان بوده و اصلاح و تغییر رفتار دیگران را با رویکرد تربیتی مبتنی بر تغافل و مدارا و استفاده از تمثیل انجام میداده است. صبر از مهمترین مضامین عرفانی و مفاهیم اخلاقی موجود در مثنوی معنوی است که در این پژوهش، بر آن هستیم به تحلیل آن از دیدگاه مولوی بپردازیم.

کلمات کلیدی:

مثنوی معنوی، عرفان، فضایل اخلاقی، صبر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639697>

